

К. Є. Двойних,
к. е. н., докторант, Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова

СЕМАНТИЧНИЙ ЗМІСТ ІНВЕСТИЦІЙ ТА ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ В УМОВАХ НОВОЇ ЕКОНОМІКИ

К. Dvoynykh,
PhD (Economics), Doctoral candidate, Odessa national university

THE NEO-ECONOMICS' INVESTMENTS AND FINANCIAL RESOURCES SEMANTIC CONTENTS

Нова економіка (новий економічний порядок) є радикальною зміною усталених для індустріального суспільства напрямів інвестицій. Вони домінують у сферах послуг та технологій, одночасно зменшується фінансування матеріальних активів. Переважним стає інвестування технологій, що забезпечать доступ до необмежених ресурсів. Усвідомленням світової економіки в контексті нового економічного порядку дозволило принципово по новому поглянути на ефективність інвестування та моделювання інвестиційної активності. Економічна модель суперетносу (етнокультурного простору) дозволила під іншим кутом усвідомити сам феномен інвестицій в умовах нової економіки.

У цих умовах інвестиції неодмінно пов'язані із процесом суттєвого домінування їх семантичної складової над усталеною політекономічною. Отже, цей аспект також потребує переусвідомлення з метою не тільки своєчасного відстеження тенденцій, але й ефективного прогнозування результативності інвестицій. У статті представлено аргументацію, дві моделі та базову формулу сприйняття семантичного потенціалу інвестицій та фінансових ресурсів в умовах нової економіки.

Neo-economics (newly economical order) is a result of usual for industrial society investment directions radical changes. For Neo-economics is typically: investment direction dominance into technologies and service sphere simultaneously with fixed assets financing decreasing. The investment policy priority is the technologies able to provide the humanity access to de-facto unlimited resources.

The World Economy awareness in Neo-economics context requires fundamentally new prism (point of view) concerning investment efficiency and activity simulation. The super-ethnos' economical model has allowed to realize itself investment phenomenon in Neo-economics conditions in another way. However investment processes in Neo-economics conditions are inseparable linked with considerable increasing dominance of investment semantic component over its conventional political economy item. Therefore this aspect requires rethinking in order to provide duly trends fluctuations monitoring and investment productiveness effective forecasting. Corresponding argumentation, two imitation models and basic equation for investment and financial resources semantic potential comprehension are presented.

Ключові слова: нова економіка, інвестиції, моделювання світової економіки, суперетнос, етнічні процеси, семантичний потенціал.

Key words: neo-economics, investment, World Economy simulation, super-ethnos, ethnical processes, semantic potential.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Сприйняття інвестицій в контексті логіки індустріального суспільства створює системну основу неефективності їх використання у перспективі. Нова економіка означає радикальну зміну усталених для індустріального суспільства напрямів та пропорцій використання фінансових ресурсів. Тобто домінуюче спрямування інвестицій

до сфери послуг та технологій із одночасним зменшенням фінансування матеріальних активів. Головною метою інвестицій у новій економіці є розвиток технологій, що забезпечать доступ людству до необмежених ресурсів Всесвіту. Змінена структура інвестицій фактично представляє собою домінування семантичної сутності фінансових та матеріальних ресурсів над їх політекономічною

сутністю. Отже, набуває вагомості саме семантичний потенціал замість практично вичерпаного разом із земними ресурсами потенціалом політ-економічним. Саме цей потенціал необхідно навчитися використовувати. Для економічного моделювання в таких умовах запропонована модель суперетносу (етнокультурного простору) [1]. На її основі доцільно усвідомити суть семантичного потенціалу інвестицій у сучасній світовій економіці.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ

До проблематики переосмислення вагомості семантичної складової економічної активності, зокрема інвестицій та фінансів, так чи інакше, відносяться праці з методології трансдисциплінарності. Розглядаючи економічну активність людства як невід'ємну частину Всесвіту, дослідники намагалися з'ясувати та оцінити нову інформаційну (семантичну) функцію інвестицій і фінансів напередодні радикальних змін в філософії світової економіки. Фактично вони намагалися здійснити оцінку поступово домінуючого семантичного змісту фінансів та інвестицій в умовах нової економіки. Адже без такої оцінки семантичного потенціалу принципово втрачається сенс самого поняття інвестицій як всередині певної країни, так і між країнами. Намагання винайти таку інформаційну інваріантну складову певною мірою можна виокремити із праць О.О. Богданова, Л. Заде, Е. Ласло, С. Курдюмова, Б. Нікулеску, В.І. Вернадського, М.М. Моїсєєва, І. Прігожина та інших вчених. Сучасним узагальненням цього є роботи дослідників Російської економічної академії ім. Г.В. Плеханова, зокрема М.С. Мокія, де усвідомлення потреби в переосмисленні семантичного змісту інвестицій трансформувалося в припущення щодо існування інформотипу територій [2] Однак чіткого формулювання як оцінити семантичний потенціал інвестицій не запропоновано.

МЕТОЮ СТАТТІ

Метою цієї статті є формування підходів до оцінки семантичного потенціалу фінансів та інвестицій задля розв'язання проблеми ефективного моделювання в умовах нової економіки.

ВИКЛАДЕННЯ ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Розглядаючи функції грошей, варто повернутися до питання сумірності між фінансами та енергетичним потенціалом, тобто виявити ситуації, коли подібні порівняння є адекватними дійсності, а коли такий підхід в корні неправильний. В певному сенсі гроші можуть виступати відносним мірилом етнічної енергії як спроможності виконувати за них певну роботу, що може бути вимірюваною із точністю [3].

Із всіх відомих моделей взаємодії суперетносів очевидно, що такий підхід є актуальним тоді, коли енергетична напруженість одного із взаємодіючих суперетносів суттєво відрізняється від значення енергетичної напруженості іншого [1]. До того ж техносфера більш вікового суперетносу має бути обов'язково пропорційною його віку. Іншими словами, більш віковий суперетнос не має бути таким, що в історичному часі втратив свою енергію, так і не трансформувавши її до відповідної за об'ємами інфраструктури.

Отже, подібному виміру підлягає курс грошей більш вікового суперетносу по відношенню до грошей молодших за віком етносів, представники яких у великих масштабах можуть бути купленими та використаними як джерело енергії для виконання роботи, необхідної для розвитку та підтримки інфраструктури більш вікового суперетносу [4].

Важливо те, що тільки за такої низки специфічних умов валютні курси можна вважати реальним відображенням та адекватним індикатором відносної різниці в енергетичних напруженостях різних суперетносів. В інших випадках подібні порівняння не можуть бути коректними. Пов'язано це з тим, що у переважній більшості випадків маємо справу з грошима як результатом вже проведених певних фінансових спекуляцій та подальших очікувань, а не як з відображенням об'єктивної різниці між значеннями енергетичних параметрів різних суперетносів [5].

Крім того, єдина валюта певною мірою може бути економічною ознакою меж (кордонів) суперетносу. Приклад введення європейської валюти "євро" фактично означає, що у вигляді сучасної Західної Європи із декількома залученими етносами світова економіка має справу з єдиним суперетносом як енергетичною системною цільністю, між складовими якої (етносами) відсутня суттєва різниця. А долар США є об'єктивним конкурентом євро, що підкреслює процес суперетнічного розмежування у західному світі. В економічних порівняннях та аналогіях необхідно бути дуже коректними з точки зору дотримання "наукової чистоти" вікового етнічного зіставлення фактів, явищ та процесів. Без цього неможливо пояснити причини можливостей колосальних заробітків на масштабних спекуляціях валютою. Зокрема Дж. Сорос заробляв численні мільярди, граючи на біржі за допомогою долара з низкою європейських валют — фунтом стерлінгів, маркою тощо. До речі, він також дуже багато втратив, почавши здійснювати подібні операції стосовно валюти зовсім іншого суперетносу (японської ієни), енергетичні параметри якого були суттєво відмінними від західноєвропейського. Це було прикладом реалізації однакових економічних проєктів в різних етнокультурних просторах. Головним же є той факт, що всередині самих США Дж. Сорос ніколи так багато не заробляв, навіть не намагаючись це зробити. Отже, граючись тільки всередині групи європейських валют, тобто працюючи в рамках одного суперетносу, ні в кого не вдавалося отримувати такі величезні прибутки, як це виходило за участі у біржовій грі валют інших етнокультурних просторів [1].

Дії фінансових спекулянтів практично завжди були подібними, але наскільки різними виявлялися результати [4]. Це найкраще свідчення того, що всі процеси у світовій економіці невід'ємно пов'язані із процесами етногенезу. Саме між суперетносами можуть фактично утворюватися та підтримуватися подібні умови для масштабного економічного "паразитизму" (валютні спекуляції, кризові коливання цін, "цінові ножиці", нееквівалентний обмін тощо). Всередині суперетносу потоки енергії (їх економічна ефективність як соціальний наслідок) обмежені тим, що енергетичні щільності етнічних систем відповідного суперетносу коливатимуться приблизно навколо одного її спільного рівня, прагнучи досягнути енергетично оптимального значення. Тому всередині суперетносу більш цінною стає виконана кожним етносом окрема робота, тобто вартісній оцінці підлягає витрачена ним власна енергія на створення своєї техносфери.

Вартість грошей певною мірою відображує потенційну етнічну енергію, якщо вона є, і, навпаки, нічого не відображує у разі її відсутності в конкретному етнокультурному просторі. Велич країни (в економічному сенсі) визначається її рівнем енергетичного потенціалу, який практично завжди ототожнюють з інфраструктурою та інтелектуальними здобутками. Велика країна — це неодмінно значна потенційна енергія (а не міфічний "потенціал", що присутній в розмірковуваннях та роздумах), яку співвідно-

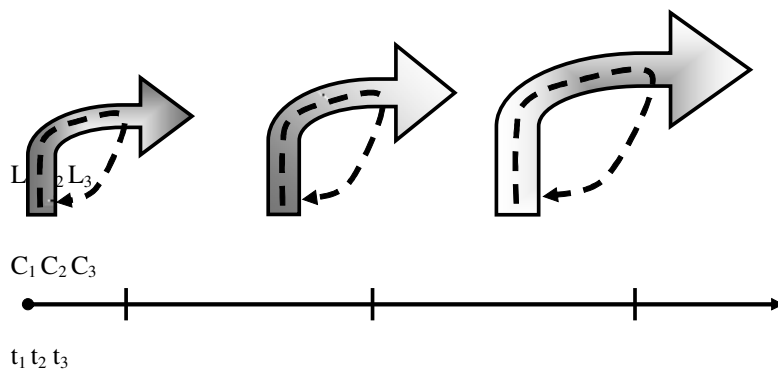

Рис. 1. Модель диференціювання етнічного потоку енергії на складові по підтримці кругообігу та розширенню етнокультурного простору

шення між курсами відповідних валют чи інших економічних показників зовсім не обов'язково має відображати. Між обсягами фінансових ресурсів та енергією ставити знак рівності неможливо.

Звідси випливає досить важливий висновок: не існує проблеми вже вивезених за кордон коштів, оскільки вони вже не є відображенням реальної енергії того етнокультурного простору, з якого були вивезені. Існує лише сама проблема відтоку етнічної енергії як такої з одного суперетносу до іншого. Гроші лише беруть участь в організації та підтримці схем такого вилучення енергії [6]. Тому навіть гіпотетичне повернення таких коштів тільки додатково активізуватиме подальший відтік енергії. Вирішення цієї проблеми лежить не в економічній площині, а в етнологічній — аналізі суперпозицій потенційних ям, енергетичних щільностей, потенційних бар'єрів, напруженості економічних полів тощо.

Отже, загальні обсяги коштів, вкладених в той чи інший проект, ніяким чином не впливатимуть на його успішність. Звичайно, це зовсім не означає, що проект за сприятливих умов можна реалізувати взагалі без грошей, оскільки так чи інакше існуватимуть мінімально необхідні витрати для виконання його планових завдань. Однак йдеться про те, що збільшення обсягів фінансування ні в якому разі автоматично не означатиме зростання ймовірності успішного здійснення проекту. Той факт, що обсяги інвестицій самі по собі нічого не означають, на своєму практичному досвіді перевірили майже всі країни СНД, майже водночас ставши великими боржниками західних економічних систем. Адже гроші — це не енергія, необхідна для економічного розвитку, а її еквівалент, що функціонально є таким тільки в тому випадку, коли така енергія взагалі є в наявності і нікуди не "відтікає" (що обов'язково має місце при взаємодії суперетносів) [7].

Таким чином, навіть з суто економічних позицій такий, здавалося б, точний критерій, як обсяги інвестицій, далеко не завжди про щось конкретне може свідчити. При цьому доречно згадати висловлювання К. Маркса, що виконана робота (праця) піддається вимірюванню із точністю, тоді як вартість робочої сили являє собою проблематику, обумовлену станом моралі та колективного психологією (етнічного) конкретного суспільства [3].

Без комплексної ув'язки з етнічними ознаками стає неможливим пояснювати та коментувати прояв в таких економічних чинників, як інфляція та дефляція. Оскільки енергетичний обмін у світовій економіці пов'язаний із взаємодією суперетносів між собою, то саме від цього залежатиме, в якій мірі ті чи інші гроші та співвідношення між їх курсами відображують реальну енергію (потенційно можливу працю) людей. Тобто коли динаміка курсу

валют відображує суспільну ліню чи підвищену працездатність, коли — факт присвоєння результатів "чужої" праці як схему поглинання зовнішньої енергії, а коли — всі ці фактори разом у самих різних сполученнях та варіаціях [8; 9].

Гроші своїми обсягами всередині суперетносу можуть відображати енергетичні співвідношення між етносами, що його складають. Іншими словами, якщо йде інфляція серед країн СНД, то стосуватиметься вона всіх практично без винятку. Нemoжливим виглядає те, щоб одна з країн суперетносу відчувала гіперінфляцію, тоді як решта знаходилась у стабільному становищі (між різними суперетносами це цілком нормальне явище).

При міжсуперетнічній конвертації гроші починають виконувати функцію своєрідних енергетичних мостів між різними схемами та квотами споживання природної енергії і, внаслідок відмінностей їх характеристик, де-факто сприятимуть утворенню та підтримці потоків енергії між етнокультурними просторами. Отже, конвертовані гроші — це ознака цивілізованості суспільства, критерій його соціально-економічного розвитку, але цей розвиток є зворотно пропорційним до тієї енергії, що ще зберігається і є "придатною" для використання цим суспільством в подальшому.

Етнічною є не вся енергія, що через цикли кругообігу "прокачана" через етнічний колектив протягом певного часу, а лише та її частина, що трансформована через працю в результати чіткої культурної приналежності.

На моделі це можна зобразити у вигляді розділення потоку енергії на дві складові: енергія, що спрямовується на виконання роботи по розвитку інфраструктури суперетносу (L), та енергія, що необхідна для постійної підтримки самого енергетичного кругообігу через членів етнічного колективу (C). З часом обсяги енергії, що спрямовуються на підтримку циклів внутрішнього етнічного обміну, постійно збільшуватимуться, а відповідно, все менше залишатиметься власної енергії для створення нових елементів техносфери. В межах окремого етносу як дискретної системної цільності робота в рамках енергетичного потоку L одних людей сприятиме обміну енергією за циклом C. Тому в рамках одного етносу енергія потоку L також практично забезпечуватиме функціонування циклів безпосереднього енергетичного обміну між людьми та природним годувальним ландшафтом. Зокрема інфраструктура сільського господарства чи окрема хлібопекарня створюються за рахунок енергії L, тоді як підтримується надалі обіг енергії за потоком C. Певною мірою внутрішня вартість грошей в етнічній системі відображує співвідношення між енергетичними потужностями цих двох циклів (рис. 1).

Поняття "вільна конвертація" валюти має бути досить тісно пов'язаним із поняттям потенційної ями, що поглинає етнічну енергію. Саме в цьому випадку для самої потенційної ями (економіки певної "цивілізованої" країни) вільна конвертація грошей є економічно ефективною за будь-яких обставин, оскільки здійснюватиме функцію забезпечення надходження зовнішньої енергії. Отже, це дозволяє визначити, що валютний курс відображує відношення загальної інтенсивності енергетичного споживання потенційної ями (економіки розвиненої країни) до частини енергетичного потоку іншого етносу, що спрямовується на розширення його простору. Це пов'язано з тим, що частина енергетичного потоку, яка підтримує власний етнічний цикл енергетичного кругообігу, практично не

бере безпосередню участь у процесах міжнародної економічної інтеграції.

$$K_{\text{курс}_{\text{етнос1}}/\text{етнос2}} = \frac{(L+C)_{\text{суперетнос1}}}{L_{\text{суперетнос2}}} (1),$$

L — частина енергії етнічного потоку, що спрямовується на розширення відповідного етнокультурного простору,

C — частина енергії етнічного потоку, що спрямовується на підтримку циклів природного енергетичного обміну всередині етнічного колективу.

Співвідношення валютних курсів поступово перестає відображувати реальну здатність до виконання певного обсягу роботи конкретним етнічним колективом. Багато в чому це пов'язано із пересуванням людей у світовому економічному просторі (феномен діаспори) та умовно-рефлексорним механізмом сигнальної спадковості, завдяки якому здійснюється "перекидання" в етнічних котлах (сконцентрованої інфраструктурі) мозаїчних елементів етнічних потоків із частини L одного суперетносу до частини C іншого. Інакше, етнічна приналежність — це здатність до виконання роботи в конкретних пропорціях до циклів природного кругообігу, а сукупність таких пропорцій визначатиме валютні курси.

Для світової економіки та системи міжнародних торгів важливими є курси валют, що належать саме до потенційних ям світового економічного простору (долар, євро, ієна тощо). Відношення в'єтнамського донга до уругвайського песо мало кого хвилюватиме та практично ні на що не впливатиме в глобальній економіці, а тому про нього практично нічого не відомо взагалі. Отже, відомі валютні курси — це чіткі атрибути відповідних потенційних ям світового ринку. А гроші та вартість робочої сили являтимуть собою лише відображення цього фактора в економічній площині вимірювання. Головним уявляється обов'язково вирізнити ту грань, що відділяє адекватну відповідність між грошима та енергетичними характеристиками від того становища, коли така адекватність порушується і настає стан слідування за ілюзіями (про реальну вартість долара написано вже достатньо) [4; 5]. Таким чином, гроші та матеріальні цінності, що вивозяться за кордон, тобто до інших етнокультурних просторів, не є ресурсами в енергетичному розумінні цього поняття. Вони швидко будуть "спожити" новими членами відповідного суперетносу, які для нього поступово перетворюватимуться у "своїх". Адже в них неодмінно змінюватиметься (одночасно із зміною етнічних ознак) схема, квота та динаміка споживання природної енергії.

Натомість ввезені до євразійського етнокультурного простору долари чи євро являтимуть собою певний ресурс, але тільки для суперетносу, що емітував ці грошові знаки. Ці гроші забезпечать виконання певної роботи в євразійському етнокультурному просторі задля потреб споживання "чужого" суперетносу. Тобто етнокультурна приналежність результатів роботи буде однозначно "чужою" для її безпосередніх виконавців. При цьому схема та квота споживання природної енергії залишиться власною, а вже результатами праці скористуються інші. Адже реально багатство — це праця людей, тобто етнічна енергія. Саме звідси випливає проблемність для економіки від західних інвестицій — вони є ресурсами, але не для акцепторів [3]. Таким чином, вивезені до інших економічних просторів кошти (конвертовані до відповідних валют) не є ресурсами, аж поки не починають повертатися до власного етнокультурного простору. В цьому сенсі так звана боротьба за повернення вивезених коштів являє собою стійку ілюзію саме не з точ-

ки зору можливості здійснення цього на практиці, скільки з позиції отримання реальної економічної користі у разі такого повернення [1].

Для енергетично більш напруженого етнокультурного простору принциповим є те, щоб вікові суперетноси своєю економічною взаємодією (інвестиційною політикою) не заважали його розвитку у відповідності до цілей, обумовлених етнічними векторами етносів, що його складають. Адже в умовах світової економіки потреби підтримки техносфери розряджених етнокультурних просторів об'єктивно вступають у суперечність із потребами розвитку інших етнокультурних просторів. Під етнічно обумовленими цілями маються на увазі будь-які соціально-господарські проекти, для реалізації яких потрібна енергія, що перевищуватиме рівень, достатній для забезпечення звичайної рентабельності відповідного проекту. Тобто у такому випадку гроші стають не ціллю, а засобом її досягнення. Заробляння грошей будь-якими засобами в цьому сенсі не є метою, а отже, означатиме шлях в нікуди. А тому проекту завжди потрібно трохи більше енергії, щоб не виявитися затягнутим до потенційної ями ринкових відносин, де гроші вже стають навіть не ціллю, а центром гравітаційного притягання.

При економічних конфліктах між суперетносами фактично в соціально-господарській площині відбувається війна на знищення джерел енергетичної напруженості (носіїв енергії, тобто людей), а при конфліктах між етносами всередині етнокультурного простору — війни на знищення інфраструктури (техносфери), що означає боротьбу за контроль над енергетичною щільністю всередині суперетносу. В першому випадку знищення певної частини енергетичного заряду (його носіїв) пов'язане із необхідністю убезпечити власну суперетнічну систему від втрати своєї енергії через розрядку до іншої системи або від надходження до своєї системи зовнішньої енергії руйнівного для неї характеру. Тобто енергетичної альтернативи взаємному знищенню при взаємодії суперетносів немає. При конфлікті всередині суперетносу руйнування інфраструктури одних етносів автоматично приводить до підвищення їх енергетичної щільності. Це обумовлюватиме розрядку їх енергетичних потенціалів до техносфери етносу-переможця, який після вичерпання конфлікту матиме техносферу більшого об'єму, ніж переможені етноси. Цим досягається економічне домінування переможця конфлікту всередині суперетносу [7]. Тепер стає можливим визначити умови ефективного інвестування, яке має бути пов'язаним із вкладенням до середовища, процесу чи об'єкта з відповідним значенням енергетичної щільності певної додаткової енергії, а не із формальним їх фінансуванням [1; 4; 7]. Отже, інвестування для об'єкта буде ефективним, якщо при цьому:

1. Енергетична щільність потоку (стосовно етнічної системної цільності) буде зменшуватися у порівнянні із щільністю зовнішнього середовища, в тому числі інших учасників світових економічних процесів.

2. Зберігатиметься етнічний вектор (прискорення етнічного потоку).

При втраті етнічного вектора неможливе перенесення енергії, тобто зникатиме етнічний потік. А у разі відсутності переносу енергії етнічна системна цільність автоматично вступатиме до стадії розрядки енергетичного потенціалу у ринковому роторі і будь-які інвестиції до цієї системи не матимуть позитивної віддачі. Адже енергія, яка об'єктивно може забезпечити віддачу від зовнішніх інвестицій із одночасним розвитком самої системи, до цієї системи не надходитиме. А отже, буде знижуватися інтелектуальний рівень та руйнуватися техносфера, що сприятиме зростанню енергетичної щільності [10].

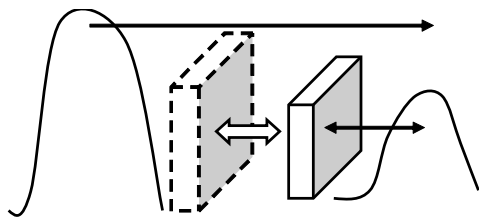

Рис. 2. Модель впливу міжсуперетнічного потенційного бар'єру на інвестиційні процеси

Потенційний бар'єр між суперетносами працює як "напівпровідник", тобто дозволяє енергії перетікати тільки в одному напрямку. В енергетично розряджених суперетносах немає власної енергії для його подолання (отже, з їх боку не може бути реальних інвестицій), але в енергетично більш напруженому суперетносу своєї енергії (яка потрібна "чужій" техносфері) є достатньо для перетинання такого бар'єру. При руйнації етнічних характеристик потенційний бар'єр остаточно не зникатиме (етнічний потік енергії може відновлюватися) (рис. 2).

Потенційні бар'єри визначаються не інтенсивністю споживання енергії, а лінійним прискоренням етнічних векторів, знак якого може бути як "плюс", так і "мінус". Таким чином, у процесі численних спроб змінити етнічну сутність під впливом зовнішніх чинників (фактично, змінити схему споживання енергії, підстроївшись під "чужі" стандарти) все одне неможливо остаточно позбавитись потенційного бар'єру. Причиною цього виступає те, що реформи — це обов'язково певні зміни. А зміни в інтенсивності споживання енергії — це чинник існування прискорення (уповільнення). Лише тимчасові зниження рівня такого бар'єру дозволятимуть системі з більшим значенням енергетичної щільності "переливати" через нього свою енергію, не отримуючи взаємін практично нічого. Отже, наявність енергетичних потенційних бар'єрів між суперетносами являє собою об'єктивний чинник, що принципово визначає міру ефективності тієї чи іншої інвестиційної політики у світовій економіці.

ВИСНОВКИ

Зберегти етнічний вектор в умовах інвестиційних процесів між суперетносами уявляється можливим, якщо не змінювати у відповідності до "вимог ринку" (потенційної ями) структури та принципів функціонування галузей соціальної сфери. Тобто тих сфер, де мета формується домінуючими моральними орієнтирами суспільства (етнічним вектором), а не за критерієм безпосередньої економічної прибутковості. Насамперед, йдеться про системи освіти (зростання інтелектуального рівня), виховання (культури, преса, телебачення тощо) та охорони здоров'я. Отже, головним в інвестиційній політиці є збереження від ринкового руйнування співвідношення "стереотипи поведінки — колективна психологія", що забезпечує зміну інтенсивності споживання природної енергії, тобто підтримує потенційні бар'єри між суперетнічними просторами.

При цьому в практичній площині необхідно враховувати, що:

- фінанси відображують потенціал того економічного середовища, де має місце їх обіг (сукупну енергію людей, які здатні та готові працювати);

- валюта суперетносів, що не має ускладнень із конвертацією, є відображенням енергії інших суперетносів, яка готова спрямуватися до емітентів цих грошових знаків;

- фінансові ресурси є інвестиціями лише тоді, коли відображатимуть реальну додаткову енергію, яка може надійти з іншого суперетносу;

- "вільна конвертація" валюти пов'язана із поняттям потенційної ями, що поглинає етнічну енергію (в сучасній економіці — це розвинені країни);

- валютний курс — це відношення загальної інтенсивності споживання енергії потенційною ямою до частини енергетичного потоку іншого суперетносу, що спрямовується на розширення власного простору.

Література:

1. Двойных К.Е. Парадигма экономического вампиризма: этническая основа экономики: монография / Двойных К.Е. — Одесса: Юридическая литература, 2007. — 448 с.
2. Мокий М.С. Трансдисциплинарная методология в экономических исследованиях: автореф. дисс. на соискание уч. степени д-ра эконом. наук: спец. 08.00.01 "Экономическая теория" / М.С. Мокий; ГОУ ВПО "Российская экономическая академия им. Г.В.Плеханова". — М., 2010. — 50 с.
3. Ядгаров Я.С. История экономических учений: уч. для вузов. — 4-е изд., перераб. и доп. / Ядгаров Я.С. — М.: Инфра-М, 2009. — 480 с.
4. Панарин А.С. Искушение глобализмом / Панарин А.С. — М.: ЭКСМО-Пресс, 2002. — 416 с.
5. Паршев А.П. Почему Россия не Америка / Паршев А.П. — М.: Изд-во "Крымский мост-9Д", 2000. — 414 с.
6. Меньяйлов А.А. Психологический анализ великой борьбы / Меньяйлов А.А. — М.: Крафт+, 2004. — 576 с.
7. Гумилев Л.Н. Этногенез и биосфера Земли / Гумилев Л.Н. — СПб.: Азбука-классика, 2002. — 608 с.
8. Богоявленская Д.Б. Психология творческих способностей / Богоявленская Д.Б. — М.: Академия, 2001. — 320 с.
9. Смирнов И.В. Психоекология: монография / Смирнов И.В. — М.: Холодильное дело, 2003. — 336 с.
10. Вернадский В.И. Философские мысли натуралиста / Вернадский В.И. — М.: Наука, 1988. — 519 с.

References:

1. Dvoynikh, K.E. (2007), Paradigma ekonomicheskogo vampirizma [The paradigm of economical vampirism], Law literature, Odessa, Ukraine.
2. Moki, M.S. (2010), "The trans-discipline methodology for economical research", Doct Thesis, Economical Theory, National Research University "Higher School of Economics", Moscow, Russia.
3. Yadgarov, Y.S. (2009), Istoriya ekonomicheskikh ucheniy [The history of economical knowledge], 4th ed, Infra-M, Moscow, Russia.
4. Panarin, A.S. (2002), Iskushenie globalizmom [Globalism temptation], EKSMO-Press, Moscow, Russia.
5. Parshv, A.P. (2000), Pochemu Rossiya ne Amerika [Why Russia is not US], Krymskiy Most 9-D, Forum, Moscow, Russia.
6. Menyailov, A.A. (2004), Psihoanaliz velikoy borby [The Great battle psychoanalysis], Kraft+, Moscow, Russia.
7. Gumilev, L.N. (2002), Etnogenes I Biosfera Zemli [Ethnogenesis and biosphere of the Earth], Azbuka-klassika, S.-Petersburg, Russia.
8. Bogoyavlenskaya, D.B. (2001), Psihologiya tvorcheskikh sposobnostei [The creative abilities psychology], Akademia, Moscow, Russia.
9. Smirnov, I.V. (2003), Psichoeкологиya [The psychoecology], Kholodilnoe delo, Moscow, Russia.
10. Vernadskiy, V.I. (1988), Filosofske mysli naturalista [The naturalist's philosophical thoughts], Nauka, Moscow, Russia.

Стаття надійшла до редакції 03.01.2014 р.